

RAPPORT
NR 9 | 2026

Från scroll till förövare

Digital misogyni och normalvåldtäkt

Tilda Rocklind



ISBN: 978-91-90191-07-1
©Tankesmedjan Tiden 2026
Författare: Tilda Rocklind
Foto: Istockphoto
Layout: Johan Resele

Innehåll

Inledning	5
Problematisering	7
DEL 1	8
Internet och radikaliserings av sexuellt våld	8
Algoritmer är aldrig neutrala	8
När kön blir data	9
Radikaliserings process gäller alla	10
Varför är pojkar mottagliga?	11
Incelkulturen – raka vägen in i mörkret	12
Sverige är bäst i världen på kvinnohat	13
Pornografi och normalisering av sexuellt våld	14
Porren: samhällets totala svek mot flickor	14
Barn möter våldet innan de möter sex	17
Intervju med Meghan Donovan	18
Det värsta har redan hänt	21
Trauma förklarar inte riktning	21
Sammantaget	22
Del 2	23
Rättsväsendets värdering av kvinnokroppen	23
Systematiskt sexuellt våld är ”normalt”	23
En alldaglig, fullkomligt normal våldtäkt	26
Erkänn könat våld i rättsväsendet	28
Avslutningsvis	30
Förslag	31
Referenser	34

Inledning

På juldagen 2025 försvinner en 25-årig kvinna efter en utekväll i Rönninge. Två dagar senare hittas hon mördad. Hennes kropp är styckad, uppdelad i svarta soppåsar. Den misstänkte förövaren grips när han försöker gräva ner kroppsdelarna i marken.

Vi går tillbaka tio år i tiden. En kille i gymnasieåldern introduceras för en ny värld: Darknet, en krypterad del av internet där det mörkaste av mörka finns tillgängligt. När han är 15 år börjar han ladda ner övergreppsmaterial. Flickorna i materialet är från tre år och uppåt.

En amerikansk organisation som spårar pedofiler uppmärksammar den unga killen. Polisen har redan honom på sin radar med ingriper inte, trots larmen om övergreppsmaterial på barn.

En tid senare gör han ett kidnappningsförsök på en tioårig flicka. Han drar in flickan i sin bil, där sätet ligger nedfällt.

Flickan lyckas fly. Killen blir anhållen och undersöks av rättspsyk.

Bilden av honom är splittrad. Den ofantliga mängden av övergreppsmaterial på hans dator, googlandet av hur man går tillväga för att våldta och droga kvinnor, inköpanget av tejp och buntband. Kidnappningsförsöket av tioåringen. Allt detta, samtidigt som han visar en god psykosocial funktionsnivå.

Diagnosen blir pedofili. Det räknas inte som en allvarlig psykisk störning. Efter sitt korta fängelsestraff går han fri. Han är ju frisk. Normalfungerande.

Redan i tonåren rör sig förövaren i en digital miljö där gränserna för våld och sexualitet stegvis förskjutits. I anonyma forum och på krypterade plattformar exponeras han för material som avhumaniserar kvinnor och barn.

Denna resa är långt ifrån unik. Tvärtom, blir den vanligare och vanligare och Sverige har flest aktiva besökare på kvinnohatande incelforum. Misogyni och normer om manlig överlägsenhet sprider sig som virus, och nu inte längre bara på krypterade forum, utan nu även i våra barns flöden på sociala medier. De algoritmiska systemen premierar misogynt innehåll i en omfattning vi ser fruktansvärda konsekvenser av.

Ett mord på en kvinna är inte en isolerad händelse, utan den mest extrema synliga delen av ett kontinuum av våld. Våldtäkter, övergrepp, psykiskt våld i form av hot /eller kränkningar, är något som de flesta kvinnor kan räkna med att bli utsatta för under sin livstid.

Vi såg det igår. Vi ser det i dag och vi ser det i morgon. Gränserna som förskjuts. Barn som förändras. Pojkar som blir förövare. Flickor som blir offer. Det går att förebygga, men för att förebygga måste vi förstå.

Vi måste förstå att radikaliserings av sexuellt våld ligger just nu inbäddat i våra barns vardag. Algoritmiska system och filterbubblor är det största hotet mot jämställdhet. Inte en enda pojke står opåverkad av det som ligger i hans flöde, precis just nu. Alla blir inte mördare. Långt ifrån alla blir våldtäktsmän. Men ingen står opåverkad.

Det börjar inte med våldet. Det börjar långt tidigare. Det börjar i barn-
domen. I flödet. I normaliseringen. Från scroll till förövare.

Berättelsen som följer ska förstås som en strukturell analys av riskmiljöer, inte som en deterministisk förklaring av enskilda individers handlingar.

Problematisering

Den som blundar nu kommer aldrig att förlåta sig själv i framtiden. Vi lever i ett akut hot mot jämställdhet. Ett hot som på ett direkt sätt påverkar livet hos flickor som just nu, precis i denna stund, växer upp i ett land som egentligen har alla förutsättningar för att kunna skydda dem.

Ändå befinner vi oss i ett samhälle där den sexuella utsattheten bland flickor saknar historiskt motstycke i modern tid. Det handlar om små flickor som våldtas. Små flickor som blir tvingade att skicka bilder på sina underliv. Flickor som hotas, som pressas. Som tystnar. Studie efter studie presenterar det faktum som ingen verkar vilja prata om: Att sexuellt våld mot barn ökar, och som alltid är flickor den mest utsatta gruppen. Enligt Ecpat Sverige blir 85 procent av alla flickor utsatta för sexualbrott på nätet innan de fyller 18 år. Ta in det: 8 av 10. Räknar vi även in de fysiska övergreppen, där statistiken också är oerhört hög, ser vi att det rör sig om nästan alla flickor.

Enligt Allmänna barnhuset är det ungefär lika vanligt att som flicka bli ombedd att utföra sexuella tjänster på internet, som att bli tagna på eller kyssta mot sin vilja. Man beräknar att 30–50 procent av brotten begås av andra barn. De senaste åren har det skett en dramatisk förändring: både offer och förövare kryper ned i åldrarna.

Vi kan börja med att konstatera ett par saker som blir grundläggande för utgångspunkten i denna rapport. Antal offer för sexuellt våld ökar, vilket betyder att antal förövare också har ökat. Ökningen av offer är ett resultat av ökningen av förövare. Ökningen av förövare, i sin tur, kommer inte från tomma intet. Det kommer från ett skapande. Skapandet av en kultur där sexuellt våld har radikaliserats, och som sedan kanaliseras via våra barn. Nedanstående stycken visar resan i denna radikalisering och vad den gör med barnen.

DEL 1

Internet och radikaliseringsen av sexuellt våld

Algoritmer är aldrig neutrala

För att förstå internets roll i radikaliseringsen av sexuellt våld, måste vi förstå algoritmer. Eller snarare, mekanismerna bakom de algoritmiska systemen.

Vi tar avstamp i att konstatera att vi i dag lever i ett algoritmstyrt internet, till skillnad från förut, då vi levde i ett sökmotorstyrt internet. Detta innebär att vi förr aktivt behövde söka efter information, till skillnad från i dag, då vi blir överrösta med information som vi inte aktivt sökt efter.

Det finns en vanlig missuppfattning om att algoritmer är neutrala system som enbart visar människor det de själva visat intresse för. För oss människor upplevs teknik ofta som något "neutralt"; det som dyker upp i våra flöden förväntas byggas på en teknisk, logisk ordning. När vi tänker på algoritmer förutsätter vi även ofta att algoritmiska system bara föreslår sådant som vi visar intresse för, sådant som vi gillar. Alltså att innehållet i ditt flöde är en återspeglingsen av dig och dina intressen.

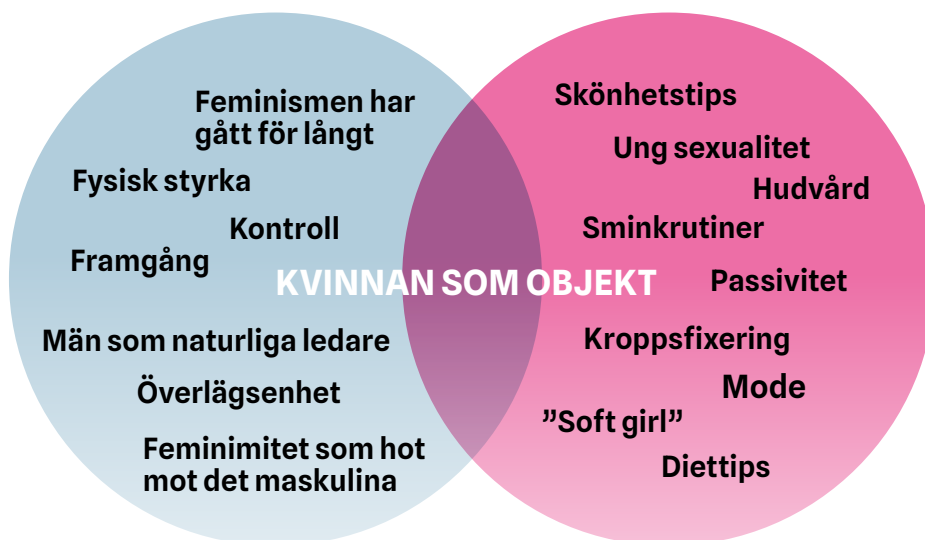
Denna omedvetenhet är farlig. För till stor del är det faktiskt tvärtom. Algoritmer är inte objektiva och de är absolut inte neutrala. Algoritmiska system är skapade av människor, tränade på mänsklig data och utvecklade utifrån mänskliga föreställningar om exempelvis kön och socialt beteende. Det innebär att digitala plattformar inte bara speglar samhällets normer, utan också reproducerar och förstärker dem.

När kön blir data

Algoritmiska system på sociala medier bygger på att sortera enorma mängder av information, in i olika kategorier. Eftersom kön är en av de största, övergripande kategorierna och sociala medier bygger på algoritmiska system vars främsta syfte är att maximera användarnas engagemang, förstärks normer om maskulinitet och femininitet till sin absoluta form.

Redan när ett barn skapar ett konto börjar plattformarna analysera användaren utifrån föreställningar om manligt och kvinnligt. Det sker genom registrerat kön, konsumtionsmönster, interaktioner och/eller beteenden i flödet. När unga befinner sig i den mest formbara perioden av skapandet av sin identitet får detta särskilt stora konsekvenser. Algoritmerna fungerar då inte enbart som tekniska verktyg, utan som en aktivt medskapare av barns förståelse av kön, relationer och sexualitet.

Det går oerhört snabbt för algoritmer att identifiera vilken typ av innehåll som tillför mest engagemang hos användaren. Det behövs inte gilla-markeringar, eller delningar, det räcker med att barnet stannar upp och kollar på videon, så räknas det som engagemang. Därefter börjar användaren gradvis få ett allt smalare och mer förstärkande flöde. På så sätt skapas filterbubblor. Filterbubblor kan beskrivas som digitala miljöer där användaren främst exponeras för innehåll som bekräftar redan existerande intressen, normer och föreställningar. I praktiken får detta förödande konsekvenser. Bilden nedan visar hur flickors och pojkars filterbubblor ser ut.



Filterbubblor är ett extremt effektivt verktyg för polarisering. Det är i dessa bubblor som barnen lever sin vardag i. Pojkars innehåll är kopplat till styrka, status och dominans, och flickornas om estetik, utseende och självobjektivering. I detta formas pojkar till subjekt med makt, och flickor till objekt som ska ses, värderas och konsumeras. Pojkar lär sig att betrakta kvinnor utifrån sexualiserade och objektifierande perspektiv, samtidigt som flickor lär sig att se på sig ur ett sexualiserande och objektifierande perspektiv. På så sätt skapas en dubbel objektivering, där flickor både formas till objekt och lär sig att internalisera objektifieringen som en del av sin identitet. I användningen av sociala medier vaggas våra barn därmed in i könsmaktsordningens hierarki där dominans och underordning successivt normaliseras som självklara delar av manlighet och kvinnlighet.

Radikaliseringens process gäller alla

Filterbubblorna som presenterades ovan kan till synes verka extrema för den utomstående, men normer som belönar maskulin aggressivitet, sexuellt gränsöverskridande och manlig överlägsenhet är väl förklätt i innehåll som paketeras som humoristiskt, underhållande, motiverande eller socialt accepterat. Dessutom sker radikaliseringen sällan abrupt. Det sker stegvis, genom små, små steg som är nästintill osynliga för ett otränat öga. I sociala medier ser processen överlag likadan ut, och för att göra denna process tydlig och enkel att förstå presenteras processen stegvis.

Det börjar med en 13-årig pojke startar ett instagramkonto. Instagram börjar föreslå innehåll baserat på användarnamn (om det är kill- eller tjejnamn), vilka pojken börjar följa, och de första interaktionerna. Med största sannolikhet kommer pojken nu få upp till synes oskyldigt innehåll om till exempel träningstips, hur man kan äta för att bygga muskler, hur man kan gå tillväga för att bli framgångsrik, hur man är en gentleman, en hel del humoristiska memes, osv. De bilder/videor som pojken stannar upp och kollar på, räknas som engagemang. Eftersom pojken befinner sig i en ålder där könsidentitet, tjejer och sexualitet är väldigt viktigt, faller det sig naturligt att pojken stannar upp och tittar på till exempel hur man går tillväga på gymmet, hur man blir framgångsrik, attraktiva videor/bilder på kvinnor, och så vidare.

Eftersom att algoritmernas logik bygger på ständig eskalering rekommenderas successivt mer polariserande och provokativa versioner av samma tema. I en studie där forskare skapade TikTok-konton som efterliknade tonårspojkar fyrdubblades det misogynna innehållet i flödena på bara fem dagar. Det som först bestod av videor om träning, maskulinitet och självdisciplin gled stegvis över i innehåll präglad av kvinnoförakt, objektivering

och ilska mot kvinnor. Algoritmerna identifierade alltså pojkarnas sårbarheter och belönade dem med allt mer polariserade material.

Det kan alltså börja med en träningsvideo med gym-tips som sedan blir det här:

1. Generella gym-tips
2. Styrketräning med fokus på att bygga muskler
3. Hur du äter för att öka muskelmassa
4. Varför män behöver mer protein
5. Varför män inte ska vara veganer
6. Män och kvinnors kroppar fungerar olika
7. Samhällets försök att feminisera män
8. Män som naturliga ledare
9. Vad kvinnor egentligen vill ha (en ledare)
10. Hur du lever ut din riktiga, inneboende "Alpha-male"

(Ovan visas exempel på tema i innehåll som presenteras i flöden. Dessa kommer inte direkt efter varandra, det sker i mycket mindre steg).

Det går fort, sedan ser flödet ut såhär:



Scanna QR-koden eller gå in på:
<https://canva.link/jwrk10q0w90gg35>

Denna process sker utan att pojken själv uppfattar att han radikaliseras. För en vuxen person med stabil självkänsla kan innehållet framstå som absurt eller uppenbart extremistiskt. För en trettonårig pojke som befinner sig mitt i skapandet av sin identitet fungerar samma innehåll i stället som vägledning i hur han förväntas vara som man. Det som presenteras i flödet är alltså inte bara en återspeglning av vem du är, utan en aktiv medskapare av vem du blir, vem du förväntas vara och inte minst vem du vill vara.

Varför är pojkar mottagliga?

Tonåren är en period då frågor om identitet, tillhörighet, status och sexualitet står i centrum. Många pojkar söker svar på vem de är, hur de ska vara och vilken plats de har i världen. Samtidigt möter de ett digitalt landskap där svaren serveras omedelbart.

När en pojke känner sig osäker, ensam eller misslyckad erbjuder algoritmerna inte nyanserade förklaringar. De erbjuder innehåll som skapar

engagemang. Och få saker skapar starkare engagemang än ilska, frustration och känslan av att ha blivit orättvist behandlad.

I denna miljö presenteras ofta enkla förklaringar på komplexa problem. Om du inte får den uppmärksamhet du vill ha från tjejer beror det inte på tillfälligheter, social osäkerhet eller livets vanliga motgångar. Det beror på kvinnor. Om du känner dig misslyckad beror det på att samhället har svikit män. Om du känner dig maktlös beror det på att någon annan har tagit ifrån dig den makt du egentligen borde ha haft.

Budskapet är lockande just därför att det erbjuder en förklaring. Det ger frustration en riktning och osäkerhet en syndabock. För många pojkar blir dessa berättelser särskilt attraktiva eftersom de sammanfaller med en period i livet då behovet av tillhörighet, bekräftelse och identitet är som störst.

Det är viktigt att förstå att incelkulturen inte uppstår i ett vakuum. De flesta pojkar blir aldrig incels. De flesta kommer aldrig att skriva på kvinnohatande forum eller uttrycka ett öppet hat mot kvinnor.

Men incelkulturen bygger inte på normer som uppstått ur tomma intet. Tvärtom tar den avstamp i föreställningar som många barn och unga redan möter i vardagen: att män förväntas dominera, att kvinnors värde är kopplat till deras utseende, att män har rätt till sex och att kvinnor bär ansvaret när män känner sig avvisade.

Skillnaden är ofta inte normernas innehåll, utan deras intensitet. Det som i vardagen uttrycks som skämt, stereotyper eller förväntningar drivs till sin spets i incelmiljöerna.

Incelkulturen – raka vägen in i mörkret

Radikaliseringen av sexuellt våld stannar inte vid sexistiska skämt, objektifiering eller en generellt ökad tolerans för våld mot kvinnor. Sociala medier fungerar i dag som den främsta radikaliseringsprocessen in i miljöer där kvinnohat inte bara normaliseras, utan organiseras, uppmuntras och glorifieras. I Sverige har en oerhört snabbt växande misogyn incelkultur har etablerats. Och just nu finns inget som bromsar den.

Incelideologin bygger på föreställningen att mäns möjlighet till sex och relationer är biologiskt förutbestämd. Den så kallade blackpill-världsbilden utgår från att kvinnors val av partner nästan helt styrs av mäns utseende och status, vilket innebär att män som inte anses attraktiva ses som dömda till ensamhet. Kvinnor framställs samtidigt som orsaken till

mäns lidande och misslyckande. Misogyni är därför central inom incel-kulturen, där kvinnor reduceras till objekt och relationer förstås som maktkamper. Forskning och internationella studier av incelmiljöer beskriver dem som online-subkulturer präglade av uttalad misogyni, där innehåll i vissa forum kopplas till radikaliseringsprocesser och diskurser som kan legitimera eller normalisera sexuellt och könsbaserat våld.

Sverige är bäst i världen på kvinnohat

Dessa forum har användare från alla delar av världen och Sverige tar första plats. Första plats i flest aktiva användare (per capita) på dessa misogyna forum. Grattis till oss - vi vann till och med stort över USA.

Flest svenskar på forum där kvinnomördare och våldtäktsmän hyllas till skyarna. På forum där våld mot kvinnor uppmuntras och en vanlig inställning är att man tycker att svenska kvinnor har tagit över makten och att vi förstört landet med feminism. Vi kan inte göra annat än att en gång konstatera att: När Sverige toppar statistiken över någon annan form av våldsradikalisering betraktats det som en nationell kris. När radikaliseringsriktas mot kvinnor möts den fortfarande av förvånansvärt låg politisk och samhällelig oro.

Pornografi och normalisering av sexuellt våld

Okej, men nu räcker det med sociala medier, tänker vi, och går tillbaka till den 13-åriga pojken, han som spenderar flera timmar per dag i flöden på sociala medier som belönar aggressivitet och dominans. Han stänger ner Tiktok, och sedan går han i stället in på Pornhub, en av porrsajterna som de allra flesta pojkarna besöker frekvent, ofta redan innan de blivit tonåringar. Där möter han porren, där kvinnoföraktet inte längre bara något man skrattar åt, utan något som praktiseras. Våldet lämnar skärmen som ironi och återkommer som upphetsning.

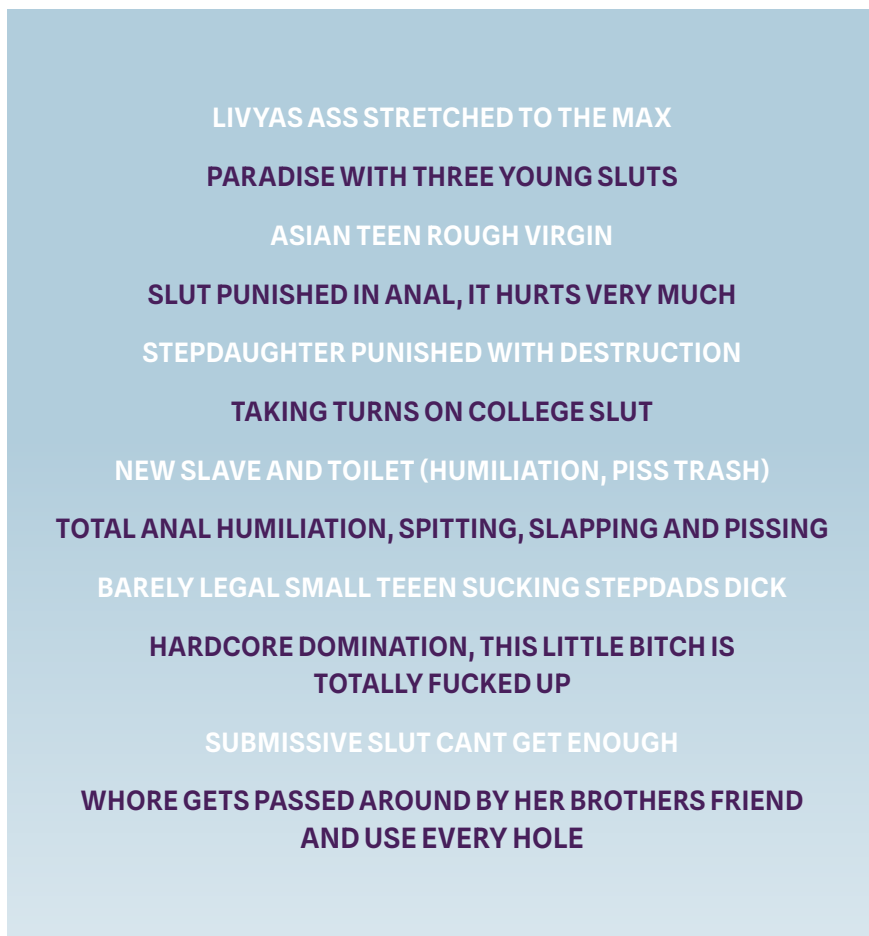
Det är dags att kavla upp ärmarna. För nu kommer det bli riktigt obehagligt.

Porren: samhällets totala svek mot flickor

Vi kan väl börja med att fråga oss själva, om vi tror att vi kan ha ett samhälle fritt från sexuellt våld, när våra söners första sexuella interaktioner presenterar sex som just våld?

Det går inte att prata förbi porren, eller att linda in det i ett mjukt samtal längre. Vi är långt förbi det stadiet. Studier visar nu det som de med sunt förnuft redan visste: Normalisering av sexuellt våld i pornografi bidrar till normalisering av sexuellt våld bland konsumenterna. Och tyvärr är konsumenterna en generation barn.

Pojkar i Skandinavien är i snitt 11.5 år när de börjar konsumera porr. Porren står vanligtvis för de första sexuella interaktionerna (långt innan man faktiskt har sex eller är i en relation för första gången) och de lär sig mer om sex på de största porrsajterna än vad de gör av sexualundervisning i skolan. Detta är världen de kliver in i, som barn:



Bilden visar vad som finns på startsidan på den största porrsajten i Sverige. Detta är videorna som trendar, som får mycket visningar och det är det här som är den så kallade "mainstreamporren". Den "vanliga" porren. Denna syn på kvinnor och sex impregneras in i pojkars hjärnor från elva års ålder. Och detta är något som vi som samhälle har accepterat. Den omfattande mängden pornografi som pojkar konsumerar, i kombination med de skadliga effekterna av pornografi, innebär att vi aktivt bidrar till att skapa ett samhälle där idéer om sexuell aggressivitet normaliseras, och därmed även: mäns våld mot kvinnor.

Här ser vi en enorm generationsklyfta: De som inte växt upp med och de som har vuxit upp med internetbaserade porren. För många som inte har vuxit upp med mainstreamporren som presenteras i dag låter förmodligen strypning vid sex, bli spottad på, analsex, aggressivitet, och så vidare: inte som vanlig sex. För den unga generationen: helt normalt.

Porrindustrin bygger på en kvinnohatande världsbild och utgör ett kollektivt, globalt förtryck mot kvinnor. Detta är något vi serverar gratis, till våra

barn, helt utan spärrar. För att förstå omfattningen av problemet måste vi också förstå vad forskningen faktiskt visar om pornografi, unga pojkar och sexuellt våld:

- Barn exponeras i dag för pornografi långt innan de har en färdig sexualitet, emotionell mognad eller förståelse för samtycke.
- För många fungerar porr som den primära sexualundervisningen
- Mainstreamporren domineras av innehåll där kvinnor förnedras, domineras, kränks och utsätts för våld
- I porren är våld mot kvinnor inte inslag, utan själva dramaturgin
- Pornografiska plattformar tjänar pengar på att sexualisera kvinnors smärta, rädsla, och underordning
- Porr förändrar ungas föreställningar om samtycke, gränser, dominans, sexualitet och våld.

När en hel generation pojkar lär sig att kvinnors smärta är sexuellt upphetsande, att dominans är manlighet och att gränslöshet är normalt, kan vi inte agera som att pornografi är ett privat konsumtionsval utan samhällseliga konsekvenser. Det handlar inte om enskilda videor, utan om en sexualkultur där kvinnors förnedring blivit underhållning och där våld successivt förskjuts från extremt till normalt.

Kort om porrindustrin (som säljs in till våra barn)

Förutom problematiken med innehållet i pornografin, är kvinnor som medverkat i pornografiska filmer en grupp som är särskilt utsatt. Svensk forskning från 2025 påvisar kvinnors utsatthet i porrindustrin belyser att:

- 96 procent av kvinnorna utsattes för någon form av övergrepp som barn.
- 84 procent av kvinnorna hade PTSD.
- 77 procent av kvinnorna exploaterades för första gången i pornografi som barn.
- 65 procent av kvinnorna våldtogs i samband med att de filmades i pornografi.
- 86 procent av kvinnorna exploaterades även inom prostitution.
- 45 procent av kvinnorna hade en funktionsnedsättning.
- 69 procent av kvinnorna hade gjort minst ett självmordsförsök.

Kul industri att stötta.

Barn möter våldet innan de möter sex

När pojken lämnar sitt flöde på Instagram eller Tiktok och öppnar en porr-sajt möter han inte en neutral skildring av sexualitet. Han möter en industri vars affärsidé bygger på att sälja exploatering och våld förpackat som sex.

I forskning om mainstreampornografi är våld inte ett undantag, utan ofta en del av själva dramaturgin. Kvinnor förnedras, domineras och utsätts för handlingar som i andra sammanhang skulle beskrivas som övergrepp. Samtidigt framställs dessa handlingar som sexuellt attraktiva och kvinnorna förväntas reagera neutralt eller positivt.

Det budskap som förmedlas är tydligt: män förväntas vara dominanta och kvinnor förväntas acceptera dominansen.

För vuxna konsumenter är detta problematiskt nog. För barn är konsekvenserna betydligt allvarigare.

Barn möter nämligen ofta pornografin innan de möter sex. Innan de har erfarenhet av intimitet, relationer eller ömsesidighet. Innan de har en egen referensram för vad sexualitet är. För många pojkar blir pornografin därför den första sexualundervisningen.

Det är mot denna bakgrund som pornografins roll i normaliseringen av sexuellt våld måste förstås.

För att förstå pornografins roll i normaliseringen av sexuellt våld intervjuade jag Meghan Donevan, forskare och expert på pornografi, sexualiserat våld och barns exponering för pornografiskt innehåll.



Foto: privat

Meghan Donevan

Intervju med Meghan Donovan

- Vad är det egentligen porrindustrin säljer?

- Jag skulle säga att den säljer exploatering och våld förpackat som sex. Porrindustrin har varit väldigt framgångsrik i att paketera sådant som vi i alla andra sammanhang skulle beskriva som våld, prostitution eller övergrepp och göra om det till underhållning, fantasi och sexuell frihet.

Tittar man på forskningen om mainstream-pornografi ser man att våld är mycket vanligt förekommande. Det är snarare regel än undantag. I princip allt våld som visas utövas av män mot kvinnor. Samtidigt förväntas kvinnorna reagera neutralt eller positivt på det våld de utsätts för.

Det budskap som unga möter är därför inte bara att våld förekommer. Budskapet är att våld är en naturlig del av sexualiteten.

Det budskap som unga möter är därför inte bara att våld förekommer. Budskapet är att våld är en naturlig del av sexualiteten.

- Ur ett samtyckesperspektiv är det särskilt problematiskt. I pornografin är ett nej ofta början på en process som slutar i ett ja. Det går rakt emot allt det vi försöker lära ut om samtycke, gränser och ömsesidighet.

På många sätt är samtycke och pornografi motsatser.

Det syns inte bara i filmerna. Forskning som granskat tusentals titlar på stora porrsajter visar att övergrepp, incest, rasism, förnedring och sexuellt våld normaliseras redan i rubrikerna. Man behöver nästan inte ens titta på innehållet för att förstå vilken syn på sexualitet som säljs.

- Varför är det särskilt allvarligt när barn exponeras för pornografi?

- Därför att barn möter våldet innan de möter sex.

De möter pornografin innan de har erfarenhet av relationer, intimitet eller ömsesidighet. De har ingen egen referensram att jämföra med.

För många barn blir pornografin därför den första sexualundervisningen.

Det är viktigt att förstå vad det innebär. Barnets första möte med sexualitet sker inte genom närhet, respekt eller samtycke. Det sker genom filmer

där kvinnor förnedras, domineras och utsätts för våld.

Vissa forskare menar att barns exponering för pornografi bör förstås som en så kallad adverse childhood experience – en potentiellt traumatiserande upplevelse.

– Barn har inte samma möjlighet som vuxna att förstå vad de ser. Hjärnan är fortfarande under utveckling. Det som visas riskerar därför att bli en del av barnets grundläggande förståelse av vad sexualitet är.

Dessutom är rörliga bilder oerhört starka. Många människor minns bilder de såg som barn under mycket lång tid. Pornografiska bilder och filmer kan därför få ett genomslag som är svårt att jämföra med andra typer av information.

När barn saknar egna erfarenheter blir det industrin som sätter ramarna för vad de tror att sex är, hur kvinnor och män förväntas bete sig och vilka handlingar som betraktas som normala.

Det är ett enormt ansvar att lämna över till kommersiella plattformar vars främsta mål är att maximera konsumtionen.

– Vilka konsekvenser ser vi av den här utvecklingen?

– Vi ser dem redan i dag.

Ungdomsmottagningar, skolsköterskor och andra som arbetar nära barn och unga berättar om förändrade normer kring sex, gränser och våld.

Vi ser också framväxten av beteenden som tidigare betraktades som extrema men som i dag beskrivs som normala inslag i ungas sexualitet. Ett exempel som ofta lyfts i professionella sammanhang är strypvåld i ungas sexuella relationer.

– Det här är inte något som uppstått i ett vakuum. Samtidigt som samhället blivit mer jämställt på många områden har unga vuxit upp i digitala miljöer där kvinnors underordning och utsatthet sexualiseras.

Det är svårt att bevisa exakta orsakssamband i sociala frågor. Man kan inte göra experiment på barn. Men forskning fungerar inte bara genom enskilda studier. Man måste också titta på den samlade evidensen.

När forskningen om pornografi, forskning om social inlärning, professionellas erfarenheter och ungas egna berättelser pekar åt samma håll måste vi våga ta det på allvar.

– Ibland behöver man också använda sitt sunda förnuft.

Om en sexåring eller elvaåring regelbundet exponeras för filmer där kvinnor förnedras, utsätts för våld och framställs som sexuella objekt är det svårt att hävda att det inte påverkar barnets syn på relationer och sexualitet.

Frågan är inte längre om vi ser konsekvenserna.

Frågan är om vi är beredda att agera på dem.

Vad skulle du vilja säga till dem som menar att det behövs mer forskning innan samhället agerar?

– Forskning är viktig. Men att inte göra någonting är också ett beslut.

Inom EU finns försiktighetsprincipen. Den innebär att om det finns risk för allvarlig skada behöver vi inte vänta tills varje detalj är vetenskapligt fastställd innan vi agerar.

Vi har redan tillräckligt mycket kunskap för att vara oroliga.

Vi vet att barn exponeras för pornografi i mycket unga åldrar. Vi vet att mainstreampornografi innehåller omfattande inslag av våld mot kvinnor. Vi vet att pornografi påverkar föreställningar om sexualitet, dominans och samtycke. Och vi vet att yrkesgrupper som arbetar med barn och unga ser konsekvenserna i vardagen.

Jag tror att historien kommer att ställa en ganska enkel fråga till oss:

Vi såg utvecklingen. Vi såg barnen exponeras. Vi såg normerna förändras.

Varför gjorde vi så lite medan det fortfarande gick att agera?

Det värsta har redan hänt

Alla radikaliseras alltså inte till extremt våld via sociala medier och porr. Alla våldtar och mördar inte kvinnor. Men alla blir påverkade, och framför allt: samhället radikaliseras till en högre tolerans för mäns våld mot kvinnor. Den värsta konsekvensen är inte bara de mest extrema fallen av mäns våld mot kvinnor. Den värsta konsekvensen är den kollektiva förskjutningen av vad unga pojkar lär sig är normalt.

Den största skadan har i många avseenden redan skett: en gradvis normalisering av normer som objektifierar kvinnor, trivialiserar sexuellt våld och kopplar maskulinitet till dominans, aggression och gränslöshet. När Sveriges pojkar växer upp i digitala miljöer där kvinnoförakt presenteras som humor, där sexuella övergrepp presenteras som underhållning och där kvinnors kroppar reduceras till konsumtionsvaror, påverkas hela samhällets syn på kvinnor.

Trauma förklarar inte riktning

Forskning om ACE (Adverse Childhood Experiences) har under lång tid visat starka samband mellan barndomstrauma och ökad risk för psykisk ohälsa, missbruk, självdestruktivitet och våldsamt beteende senare i livet. Under senare tid har man börjat diskutera detta i relation till mäns våld mot kvinnor. Sambanden är viktiga och väldokumenterade. Men trauma i sig förklarar inte riktning. Det förklarar inte varför vissa människor riktar sin smärta inåt, medan andra riktar den utåt och det förklarar inte varför vissa utvecklar självhat, medan andra utvecklar kvinnohat. Trauma verkar inte i ett vakuum. Det formas, tolkas och kanaliseras genom sociala normer och kulturella föreställningar om kön, makt och identitet. I ett samhälle där pojkar socialiseras in i normer om kontroll, dominans och rätt till kvinnors kroppar kan sårbarhet och utsatthet i vissa fall omvandlas till aggression riktad mot andra.

När unga pojkar växer upp i digitala miljöer där kvinnoförakt normaliseras, där dominans sexualiseras och där aggression kopplas till maskulinitet,

skapas också en riktning för hur frustration, skam och maktlöshet kan uttryckas. Trauma kan vara en riskfaktor, men könsmaktsordningen formar i många fall våldets riktning.

Sammantaget

Om vi lägger ihop pusslet med de vardagliga, sociala interaktionerna på sociala medierna som är så starkt influerade av sexistiska normer, och de sexuella interaktionerna (som för pojkar till stor del består av porr) som är oerhört influerade av fruktansvärd, våldsam sexism – så ser vi en utveckling där gränserna för sexuellt våld förskjutits. Att vi står här 2026 och bevittnar en ökad sexuell utsatthet mot flickor är inte ett mysterium. Det är en konsekvens. Vi serverar innehållet, vi accepterar normerna och vi blundar för effekterna.

Del 2

Rättsväsendets värdering av kvinnokroppen

Vi har konstaterat att digitala miljöer och sociala normer inte bara speglar, utan aktivt formar, en normalisering av sexuellt och könat våld. När denna utveckling möter rättssystemet blir konsekvenserna tydliga. Rättsväsendet misslyckas i sin mest grundläggande uppgift: att skydda samhällets kvinnor och flickor från våld som i många fall är både förutsägbart och eskalerande. Det är ett misslyckande som inte kan betraktas som marginellt, utan som strukturellt. I det följande avsnittet redogörs för hur värderingen av kvinnokroppen genomsyrar rättssystemets språk, logik och praktiska tillämpning, och varför en genomgripande förändring är nödvändig.

Systematiskt sexuellt våld är ”normalt”

I Sverige passerar män med förmodade sexuella avvikelser, tvångsmässiga sexuella fantasier, bristande impuls kontroll och andra psykologiska riskfaktorer genom rättsprocessen utan krav på psykologisk utredning eller behandling. Rättspsykiatrisk utredning kopplas främst till misstanke om allvarlig psykisk störning, såsom psykos, vanföreställningar eller andra tillstånd som påverkar verklighetsuppfattningen hos en individ. Detta betyder att det vid sexualbrott, och då särskilt sådana med lägre straffvärde, sällan görs en djupare psykologisk eller psykiatrisk bedömning av gärningspersonen. Eftersom lägre straffvärde på sexualbrott innefattar fruktansvärda brott mot flickor och kvinnor, är tröskeln för vad som räknas som grova brott oerhört hög.

Detta innebär att handlingar som i andra sammanhang skulle kunna tolkas som uttryck för allvarliga psykologiska avvikelser juridiskt behandlas som fullt rationella och tillräkneliga. Systemet skiljer därmed mellan

psykisk sjukdom som påverkar verklighetsuppfattningen och sexuellt våldsbeteende, även när beteendet präglas av tvångsmässighet, sadism, pedofila intressen eller upprepade övergrepp.

I praktiken får detta förödande konsekvenser. Om vi går tillbaka till inledningen, där vi pratade om förövaren som styckmördade den unga kvinnan. Första gången han blev gripen och dömd blev det tydligt att mannen hade enormt intresse för att begå fruktansvärda brott mot kvinnor. Bevisningen visade att han hade enorma mängder övergreppsmaterial på barn, att han ville droga och våldta kvinnor och att han försökte kidnappa en tioåring. Han fick till och med diagnosen pedofili. Trots detta, är han efter sitt 2-åriga fängelsestraff ute i samhället igen. Fri, som vilken person som helst. Och bara ett par år senare mördar han en ung kvinna och styckar hennes kropp.

De allra flesta går under radarn, men då och då får ett fåtal fall stor uppmärksamhet. Ytterligare ett av dessa är fallet med Nytorgsmannen. I november 2021 dömdes Fredrik Lundgren, den så kallade Nytorgsmannen, av Södertörns tingsrätt till fem års fängelse för upprepade sexualbrott begångna mot flera kvinnor. Han åttalades för brott mot 24 kvinnor, och dömdes i slutändan till fem års fängelse för sju våldtäkter, åtta sexuella övergrepp, sex sexuella ofredanden samt en grov fridskränkning. Fredrik Lundgren blev villkorligt frigiven efter att ha suttit 2/3 av sitt straff, trots att återfallsrisken bedöms vara hög och att han valde bort behandling. Fallet väckte enorm uppmärksamhet och starka känslor yttrade sig när det visade sig att Nytorgsmannen direkt efter sin frigivning begick ett stort antal nya sexualbrott. Bara några månader efter sin frigivning åtalades han för en grov våldtäkt mot en flicka, och 28 fall av sexuellt ofredande mot kvinnor och nio barn. Domen blev fem års fängelse, som sedan i hovrätten sänktes till fyra år. Detta fall kan förstås som ett exempel på hur flera riskfaktorer kan samverka över tid, utan att det innebär att enskilda fall ensamt förklarar bredare samhällsmönster.

Ovan har vi lyft två oerhört uppmärksammade fall, båda har präglats av omfattande mediebevakning och offentlig granskning. Att även dessa fall, trots sin synlighet och allvarlighetsgrad, brister i sin hantering i relation till brotten. Det är därmed viktigt att förstå att problemet inte är begränsat till enskilda fall, utan gäller rättssystemets generella funktion. Det är därmed viktigt att ha i åtanke är att detta är ett exempel av våldets absoluta form. Allt det som är "mildare" än mord och systematiska våldtäkter, kommer gärningsmän undan med ännu lättare.

Internationellt finns olika modeller för hur sexualbrottsdömda hanteras. Vissa länder lägger större vikt vid strukturerade riskbedömningar och

psykologiska behandlingsprogram, medan andra, som Sverige, i högre grad separerar juridiskt ansvar från psykiatrisk behandling. Detta skapar olika sätt att förstå sexualbrott: som isolerade handlingar eller som uttryck för återfallsrisk och beteendemönster.

En alldaglig, fullkomligt normal våldtäkt

Inom svensk lagstiftning graderar man sexualbrott på olika nivåer. I detta avsnitt tar vi upp två av dessa: Våldtäkt av normalgrad, samt grov våldtäkt. Detta därför att det belyser värderingen av kvinnors kroppar i det svenska rättssystemet.

Det centrala problemet är inte att konsekvenserna är okända, utan att de inte får genomslag i hur brottet förstås och graderas. Den juridiska uppdelningen mellan ”normal” och ”grov” våldtäkt skapar en skenbar differentiering som inte motsvaras av hur brottet faktiskt upplevs eller vilka livslånga konsekvenser det får. Resultatet blir att mycket allvarliga övergrepp riskerar att placeras i en kategori som språkligt och juridiskt signalerar en lägre grad av allvar än vad verkligheten visar. Detta innebär i praktiken en värdering där den kroppsliga och psykiska skadan inte fullt ut motsvarar den rättsliga klassificeringen.

Trots att våldtäkt av normalgraden ofta orsakar omfattande trauma, livslånga psykiska skador och genomgripande förändringar av kvinnors liv betraktas brottet juridiskt inte som grovt. Det väcker frågor om hur rättssystemet värderar sexuellt våld och kvinnors kroppsliga integritet.

Vanliga psykiska konsekvenser av en ”normal” våldtäkt:

- Posttraumatiskt stressyndrom
- Ångest
- Depression
- Panikattacker
- Självmordstankar
- Dissociation och avstängdhet
- Självskaumbeteende
- Stark rädsla och hypervaksamhet

Vanliga kroppsliga konsekvenser av en "normal" våldtäkt:

- Kronisk stress
- Smärta
- Sömnproblem
- Utmattning
- Svårighet med relationer, närhet och intimitet
- Fysiska stressyndrom

Vanliga sociala konsekvenser av en "normal" våldtäkt:

- Byte av arbete eller skola
- Undvikande av relationer
- Tillitsvårigheter
- Tappas studie eller arbetsförmåga
- Sjukskrivning
- Ekonomiska konsekvenser
- Isolation

En våldtäkt påverkar dessutom ofta kvinnors grundläggande relation till världen, vilket innefattar bland annat:

- Människovärde
- Trygghet
- Tillit
- Frihet
- Sexualitet
- Självbild

När vi kollar på konsekvenserna är det tydligt, och här kommer själva kärnan: Sexualbrott är inte våldsbrott som enbart ska vara graderade efter fysisk brutalitet. Sexualbrott är brott mot kroppslig autonomi och mänsklig värdighet. Att utan samtycke ta kontroll över en annan människas kropp är ett grovt intrång. Så länge grovheten i sexualbrott främst kopplas till extraordinär brutalitet riskerar rättssystemet att reproducera föreställningen att vissa nivåer av sexuellt våld är förväntade eller mindre allvarliga. En alternativ lagstiftning skulle kunna utgå från att själva avsaknaden av samtycke utgör ett grovt intrång i människors kroppsliga autonomi.

Det finns just nu ingen fungerande gränsdragning mellan våldtäkt av normalgraden och grov våldtäkt. I praktiken skapar det här en juridisk skala som inte speglar den faktiska skadan, utan snarare graderar sexualbrott utifrån hur exceptionellt våldet framstår. Det riskerar att osynliggöra att även den så kallade normalgraden innebär fullständig kontrollförlust över den egna kroppen och ofta livslånga konsekvenser. För att göra detta tydligt, går vi tillbaka till fallet med Nytorgs mannen. Även om åtal

väcktes för grov våldtäkt dömdes han i huvudsak för våldtäkt av normalgraden. Trots att gärningarna riktades mot flera kvinnor och ingick i ett upprepat mönster av sexualiserat våld bedömde domstolen inte att kriterierna för grov våldtäkt var uppfyllda i tillräcklig grad. På så vis ser vi hur omfattande och systematiska övergrepp kan falla under rubriceringen ”normalgrad”, vilket i sin tur påverkar straffets nivå och signalvärde.

När systematiska övergrepp mot flera kvinnor fortfarande ryms inom kategorin ”våldtäkt av normalgraden” blir det tydligt att problemet inte handlar om enskilda domar, utan om vilken nivå av sexuellt våld samhället har internaliserat som normalt. Det är inte kvinnors trauma som avgör vad som betraktas som grovt, utan hur exceptionellt och spektakulärt våldet framstår. Därmed riskerar rättssystemet att reproducera samma normalisering av sexuellt våld som det egentligen är sagt satt att bekämpa.

Erkänn könat våld i rättsväsendet

Ett återkommande problem i hur sexuellt och dödligt våld mot kvinnor beskrivs och förstås är att det juridiska språket ofta framstår som könsneutralt. Brott rubriceras som ”mord” eller ”misshandel”, oavsett om offret är en kvinna som dödas i ett sammanhang av tidigare våld, kontroll eller sexuella övergrepp. Handlingar som i praktiken kan ingå i ett sammanhängande mönster av kontroll, sexualiserat våld och eskalation registreras i stället som enskilda fall av ”misshandel”, ”ofredande” eller ”våldtäkt”. Denna neutralitet osynliggör de könade maktstrukturer som ofta ligger bakom våldet och våldets struktur försvinner i statistiken.

Flera forskningsfält inom genus- och våldsforskning har därför lyft begreppet femicid (femicide) som ett sätt att synliggöra att vissa mord på kvinnor inte är isolerade händelser, utan en del av ett mönster av könsbaserat våld där kvinnors kroppar blir måltavlor just för att de är kvinnor.

Att använda ett begrepp som femicid innebär inte att skapa en separat juridisk klass för varje brott, utan att språkligt och analytiskt erkänna att våld inte alltid är könsneutralt i sin orsak eller funktion. På samma sätt kan andra former av våld, såsom sexuella övergrepp, hot och kontroll, förstås som delar av ett kontinuum där grövre och mindre synliga handlingar hänger samman.

Frågan blir därför inte enbart hur gärningspersoner ska straffas, utan hur samhället identifierar och benämner våldets könade dimensioner. Att synliggöra dessa mönster kan vara en förutsättning för att förstå

helheten: Från sexuella övergrepp och normalisering av våld, till de yttersta konsekvenserna i form av kvinnomord.

Om vi tar fallet som beskrivs i inledningen till denna rapport. När mannen försökte kidnappa en tioårig flicka behandlades detta som ett enskilt brottstillfälle. Samtidigt fanns minst sagt alarmerande varnings-signaler dokumenterade, så som: Omfattande övergreppsmaterial på barn, sökningar om att våldta och droga kvinnor och inte minst pedofili som diagnos. Denna kombination är inte jämförbar med ett slumpmässigt våldsbrott. Låt mig vara extra tydlig: Den tioåriga flickan kidnappades för att hon var just flicka, och den 25-åriga kvinnan mördades för att hon var kvinna. Nytorghsmannens otaliga offer utsattes för att de var flickor och kvinnor. Rättssystemet har med sin neutralitet missat våldets kontinuitet, riktning och inte minst eskaleringspotential.

Vi behöver ett nytt sätt att se på sexualbrott. Det handlar ytterst om vilken verklighet rättssystemet väljer att se. Ser man enskilda incidenter, eller ser man ett sammanhängande mönster där flickor och kvinnor utsätts genom hela livet; från objektifiering och sexualisering, till övergrepp, våld och värsta fall, dödligt våld. Så länge dessa handlingar juridiskt och språkligt behandlas som könsneutrala missar samhället både våldets riktning och dess eskaleringspotential.

Avslutningsvis

Genom hela denna text löper en röd tråd som inte går att ignorera, hur hårt vi än blundar. Hur vi värderar kvinnors kroppar, och hur lite vi skyddar dem. Det handlar inte bara om enskilda fall, inte om avvikande individer, utan om något som växer fram långsamt tills det plötsligt framstår som normalt.

Vi låter våra barn växa upp i detta. Vi låter dem formas av flöden, bilder och språk där kvinnan är ett objekt.

I parallellitet med detta finner vi tystnad. Vi ser allt och vi reagerar ibland (när en kvinna blir mördad), men vi ser det inte som sammanhängande. Vi registrerar alla möjliga brott, men aldrig vill vi synliggöra de miljöer som gör dem möjliga. Vi sörjer konsekvenser, men aldrig erkänner vi vad som orsakade dem.

Vi sviker våra döttrar när vi inte skyddar dem. Vi sviker våra söner när vi inte skyddar dem från de miljöer som formar dem. Och vi är riktigt, riktigt dumma om vi tror att vi kan få ett samhälle fritt från mäns våld mot kvinnor - om vi inte börjar med barnen.

Förslag

Digitala miljöer

Inför en nationell haverikommission för pojkars digitala radikaliserings
Sverige behöver behandla den digitala radikaliserings av pojkar som en nationell säkerhetsfråga. Regeringen bör därför tillsätta en permanent haverikommission för pojkars digitala radikaliserings och mäns våld mot kvinnor, med uppdrag att kartlägga sambanden mellan algoritmer, pornografi, misogynia nätmiljöer och sexualbrott.

Höjd digital myndighetsålder

Sverige bör verka för en 16-årsgräns för sociala medier, kombinerad med krav på verifiering av användarnas ålder.

Förbud mot engagemangsoptimering för minderåriga

Barn och unga ska inte vara föremål för algoritmer vars syfte är att maximera engagemang och skärmtid. Plattformar bör förbjudas att använda engagemangsoptimerande rekommendationssystem för minderåriga.

Lagstiftning mot algoritmisk radikaliserings

Inför krav på transparens i rekommendationssystem, oberoende granskning av algoritmer samt tydligt plattformsansvar för innehåll som förstärker könsbaserat hat och våldsnormalisering.

Offentligt ansvar för digitala miljöer som folkhälsofråga

Staten bör behandla digitala miljöer som en folkhälsofråga och utveckla nationella strategier för att förebygga digital radikaliserings, misogyni och sexuellt våld.

Pornografi, sexualitet och socialisering

Förbud digitala plattformar som möjliggör, sprider eller tjänar på sexualiserat våld och sexuell exploatering

Innehåll som sexualiserar strypning, tvång, förnedring eller fysisk skada

mot kvinnor bör inte behandlas som neutralt sexuellt innehåll, utan som normalisering av sexuellt våld.

Åldersverifiering på porrsidor

Pornografiska plattformar måste omfattas av bindande åldersverifiering, på samma sätt som andra verksamheter med potentiellt skadligt innehåll för barn.

Genuspedagogik och könsmaktsordning som obligatorisk kunskapsgrund i skolan

Könsmaktsordningen och genusbaserad maktanalys ska vara en integrerad och obligatorisk del av skolans undervisning, från tidig ålder. Elever ska ges kunskap om hur normer kring kön, sexualitet, våld och makt formas socialt och digitalt, inklusive hur dessa uttrycks i sociala medier, pornografi och vardagliga interaktioner. Syftet är att ge barn och unga verktyg att förstå och kritiskt granska de strukturer som formar deras identitet, relationer och syn på samtycke.

En sexualundervisning för den digitala generationen

Undervisningen måste utvecklas för att möta den verklighet barn och unga faktiskt lever i. Det innebär att sexualundervisningen behöver inkludera analys av pornografi, digital påverkan, algoritmiska flöden, objektifiering, samtycke, maskulinitetsnormer, självobjektifiering och sexuellt våld.

Rättsväsende och kunskapsuppbyggnad

Obligatorisk behandling vid sexualbrott

Inför obligatorisk psykologisk och psykiatrisk behandling vid sexualbrott med inslag av tvångsmässighet, sexualiserat våld eller avvikande sexualdrift. Straff ska alltid kombineras med riktad behandling med syfte att minska återfallsrisk och förebygga fortsatt våld.

Gör upprepat sexualiserat våld till egen försvårande grund

Svensk lagstiftning behöver i högre grad förstå sexualbrott som mönsterbrott. Upprepade sexualbrott mot flera kvinnor bör i sig utgöra en särskilt försvårande omständighet, eftersom det visar kontinuitet, eskalation och hög återfallsrisk.

Erkänn könat våld juridiskt och statistiskt

Sverige behöver utveckla ett rättsligt och statistiskt språk som synliggör

könat våld som struktur. Våld mot kvinnor måste kunna förstås som mer än isolerade individbrott; det måste också förstås som ett samhällsmönster.

Stärkt brottsofferperspektiv i rättsprocessen

Sexualbrott måste i högre grad bedömas utifrån den kränkning av kroppslig autonomi som brottet innebär och de konsekvenser det får för den utsatta.

Nationell datainsamling om könat våld över tid

Sverige behöver en samlad och långsiktig kunskapsuppbyggnad om könat våld över tid. Datainsamlingen bör omfatta olika former av våld, återfall, eskaleringsmönster och rättsliga utfall för att stärka det förebyggande arbetet och synliggöra var samhällets skyddssystem brister.

Avskaffa begreppet våldtäkt av normalgraden

Ingen våldtäkt är normal. Dagens rubricering riskerar att förmedla att vissa former av sexuellt våld är mindre allvarliga, trots att de innebär en fullständig kränkning av den utsattas kroppsliga autonomi. Lagstiftningen bör ses över så att sexualbrott graderas utifrån kränkningens omfattning och konsekvenser, snarare än utifrån hur exceptionellt våldet framstår.

Specialiserade sexualbrottsenheter

Sexualbrott bör utredas inom specialiserade enheter med utbildning i trauma, eskaleringsmönster, digital radikaliserings och könsbaserat våld.

Referenser

- The experience of individuals filmed for pornography production: a history of continuous polyvictimization and ongoing mental health challenges.* Meghan Donevan, Linda S. Johnson, Carl Göran Svedin, Umeå Universitet, 2024
<https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/08039488.2025.2464634>
- Swallowing and spitting out the red pill: young men, vulnerability, and radicalization pathways in the manosphere.* Matteo Botto & Lukas Gottzén, Journal of Gender studies, 2024
<https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/09589236.2023.2260318>
- Algorithms as a Weapon Against Women: How YouTube Lures Boys and Young Men into the ‘Manosphere’.* Institute for Strategic Dialogue, 2022
<https://www.isdglobal.org/publication/algorithms-as-a-weapon-against-women-how-youtube-lures-boys-and-young-men-into-the-manosphere/>
- Atlas of AI : power, politics, and the planetary costs of artificial intelligence.* Kate Crawford, 2021
- Factors associated with intimate partner violence and sexual violence against women.* WHO, 2024
<https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/violence-against-women>
- Var försiktig och prata med en vuxen så fort det händer något.* ECPAT Sverige, 2023
<https://ecpat-data-admin.stickybeat.se/wp-content/uploads/2024/03/Crime-Victim-Report-2023.pdf>
- ”Det känns som jag redan förstört mitt liv på grund av en bild”.* ECPAT Sverige, 2025
https://ecpat.se/wp-content/uploads/2025/05/Brottsutsatthet_2025_Ecpat.pdf
- ”Porrurfandet sjunker allt lägre ner i åldrarna”,* SVT 2018
<https://www.sverigesradio.se/artikel/6857512>
- ”10 punkter från forskningen om porr och porrindustrin”.* Unizon
<https://www.unizonjourer.se/aktuellt/rapporter/10-punkter-fran-forskningen-om-porr-och-porrindustrin/>

Pornografi (svensk forskning). Unizon

<https://www.unizonjourer.se/vara-sakfragor/pornografi/>

Hope, cope & rope. Totalförsvarets forskningsinstitut, 2020

<https://www.foi.se/rapportsammanfattning?reportNo=FOI%20Memo%207040>

Social media algorithms 'amplifying misogynistic content'. The guardian, 2024

<https://www.theguardian.com/media/2024/feb/06/social-media-algorithms-amplifying-misogynistic-content>

Sexuellt våld mot barn ökar- förövarna ofta andra barn. Dagens ETC, 2026

<https://www.etc.se/inrikes/fler-och-yngre-barn-utsaetts-foer-sexuellt-vaald-foeroevaren-aer-ofta-sjaelv-ett-barn>

Dokument inifrån: Nytorgs mannen. SVT, 2022

<https://www.svtplay.se/dokument-inifran-nytorgs-mannen>

Domstolsbeslut. Sveriges domstolar, 2025 <https://www.domstol.se/nyheter/2025/06/den-s-k-nytorgs-mannen-doms-for-valdtakt/>

Även hovrätten dömer 38-årig man för våldtäkt. Sveriges domstolar, 2025

<https://www.domstol.se/nyheter/2025/09/aven-hovratten-domer-38-arig-man-for-valdtakt/>

Sexualbrott. BRÅ

<https://bra.se/amnen/sexualbrott>

Gränsdragning mellan våldtäkt av normalgraden och våldtäkt, mindre grovt brott.

<https://www.domstol.se/nyheter/2025/07/gransdragningen-mellan-valdtakt-av-normalgraden-och-valdtakt-mindre-grovt-brott/>

Tankesmedjan Tiden vill
stimulera progressiv debatt kring de
avgörande utmaningar som samhället står inför:
klimatomställning, trygghet i förändring och
minskad jämlikhet.

Tankesmedjan Tiden vill visa att det är möjligt att driva
progressiv politik i en tid som är både globaliserad och lokal.
Vi vill visa att en sådan politik varken behöver vara dogmatisk,
låst vid sin historia eller ett resultat av kortsiktiga
kampanjstrategier och triangulering.

Vi deltar i den politiska debatten,
analyserar samhällsproblem, tar fram rapporter
med reformförslag och ordnar seminarier.

Tankesmedjan Tiden ger även ut
den socialdemokratiska
idétidskriften Tiden.